

עמ"ת 43456/06/14 - מדינת ישראל נגד סאמי אבו סיאם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"ת 43456-06-14 מדינת ישראל נ' אבו סיאם(עציר)
בפני כב' השופט יורם צלקובניק
העוררת מדינת ישראל
נגד סאמי אבו סיאם (עציר)
המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד מוטי בן שאנן

המשיב וב"כ עו"ד אלקריאוי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיב הוגש לבית המשפט השלום לתעבורה בבאר-שבע כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה ללא רישיון רכב תקף וללא רישיון נהיגה בר תוקף.

על פי עובדות כתב האישום, נפסל המשיב לנהיגה בשנת 2008 בגין נהיגה בפסילה בשנת 2004 וזאת לאחר שהפסילה בשנת 2004, הוטלה לאחר שהמשיב הורשע בגרימת מוות ברשלנות בנהיגת רכב בשנת 2003 ורישיונו נפסל לתקופה של 10 שנים, בין עונשים אחרים שהוטלו עליו.

הנהיגה הנוכחית, בזמן פסילה נוגעת לכך שביום 16/6/2014, בשעה 16:00 נהג המשיב רכב מאזדה בשכונה 34, ברהט.

בהחלטה מיום 22/6/2014, נשוא הערר שבפני, הנוגע לשאלת מעצרו של המשיב קבע בית המשפט קמא, כי קיים כרסום בחומר הראיות הנוגע לעניין זיהויו של המשיב כמי שנהג ברכב וזאת על אף שצוין כי הנהיגה בזמן פסילה, כשלעצמה, בנסיבות עברו של המשיב, מקימה עילת מעצר נוכח המסוכנות הנשקפת, ועל כך, כך נדמה, אין ב"כ המשיב חולק.

נוכח הכרסום הראייתי, כאמור, קבע בית משפט קמא, כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים ובהם

עמוד 1

מעצר בית מלא בבית אחיו ברהט בפיקוח שני ערבים, בהפקדת ערבויות צד ג' וערבות עצמית. עוד יצוין כי המשיב הינו יליד שנת 1992 וצוין בפני כי הוא סובל ממחלות שונות.

הערר שבפני, מתייחס לדיוטן של הראיות, ואכן, לאחר שעיינתי בחומר החקירה המצוי בתיק, הגעתי לכלל מסקנה כי יש בראיות כדי לעבור את הסף הנדרש לצורך מעצר, לאחר הגשת כתב האישום.

אציין בעניין זה כי חומר הראיות מתבסס על דוחות של שלושה בלשים מיחידת ימ"ר את"ן שערכו תצפית על ביתו של המשיב בעקבות מידע מוקדם. שניים מהבלשים זיהו את המשיב כמי שנכנס לרכב, ואף עקבו אחר מסלול תנועת הרכב עד מעצרו. אחד משני הבלשים ניגש לרכב, והמשיב הזדהה לכאורה בשמו בפני הבלש, כעולה מהדו"ח, ואף ציין בפני הבלש (מיכאל בודהנה), לשאלתו לעניין הנהיגה, "אני נוהג רק מפה לפה".

בית המשפט קמא, קבע, כי היה ראוי כי הבלשים שבתצפית יערכו צילומים שישקפו את נסיבות המעקב אחר המשיב ורכבו, ועוד צוין כי בידי הבלשים, שלא הכירו קודם לכן את המשיב, היה מצוי רק תצלום של המשיב, ויתכן כי לא היה די בכך כדי להבטיח זיהוי ודאי. עוד צוין כי גרסה שמסר המשיב בהודעתו במשטרה לפיה נסע באוטובוס והגיע למקום המצאו של הרכב כדי להוציא מהרכב דבר מה, לא נבדקה ויתכן כי יש בה ממש.

ככל שער אני לתהיות אותן מעלה בית משפט קמא, ואף יתכן כי היה מקום לנקוט באמצעי צילום וכדומה, הרי שתאורם של הבלשים כמופיע בדוחות, והזיהוי הפרונטלי שנעשה עם מעצרו של הרכב, די בהם כדי לעבור את המשוכה הראייתית הנדרשת של זיהוי של המשיב. בהקשר זה אוסיף, כי בית המשפט קמא ציין בהחלטתו, כי גירסת המשיב אינה נקיה מספקות ואציין אף אני, כי טענות המשיב באשר לנסיבות שהייתו ליד הרכב מעוררת תמיהה, אם לא למעלה מכך.

נוכח האמור, לא היה מקום לקביעת בית משפט קמא כי קיים כרסום בחומר הראיות.

כפי שכבר צוין, קיימת עילת מעצר המתבססת על מסוכנותו של המשיב נוכח העובדה כי זו הפעם השנייה בה נעצר המשיב כשהוא נוהג ברכב בזמן פסילה וזאת חרף החלטות בתי משפט קודמות, אחת מהן, לאחר ביצוע נהיגה קטלנית. מטבע הדברים, כי נסיבות אלה, מעלות חשש מובנה כי המשיב אינו מתחשב בצווים שיפוטיים ומידת האמון שניתן ליתן בו מוגבלת.

חרף האמור, הגעתי לכלל מסקנה כי ניתן להורות של שחרורו של המשיב ממעצר, וזאת בשים לב לכך שחלפו שנים לא מעטות בין נסיעה לנסיעה, ולנוכח כך שמדובר בנסיעה קצרה בתחומי הישוב. עוד מביא אני לידי ביטוי את נסיבותיו האישיות של המשיב כפי שצויינו על ידי בא כוחו. עם זאת לטעמי, יש מקום להורות על הידוק התנאים המגבילים מעבר לאלה שנקבעו על ידי בית משפט קמא ולפיקך, בנוסף לתנאים שנקבעו, מורה אני -

כי שחרורו של המשיב יהיה כפוף להתקנת איזוק אלקטרוני במקום בו ישהה במעצר בית. התקנת התשתית לאיזוק מהווה תנאי לשחרור נמסר לי על ידי ב"כ המשיב כי ניתן להתקין איזוק אלקטרוני בבית אחיו של המשיב מר אבו סיאם רמאדן (ת.ז. *****) ולפיקך, ישהה המשיב בביתו של רמאדן אבו סיאם, המתגורר ברהט שכונה 34 בית 131 (ולא בביתו של סלימאן, כפי שנקבע בהחלטת בית משפט קמא). ניתן למשיב לשהות בחצר ביתו של המפקח, רמאדן, ככל

שהאיזוק האלקטרוני מאפשר זאת וזאת בתיאום עם האחראים על הפיקוח האלקטרוני.

שני האחים רמאדן אבו סיאם וסלימאן אבו סיאם ישמשו כמפקחים וערבים כפי שנקבע בהחלטת בית משפט קמא.

עוד מורה אני כי לצורך השחרור יפקיד המשיב סך של 7,000 ₪ במזומן בנוסף, לערבויות שנקבעו.

ניתנה והודעה היום כ"ה סיוון תשע"ד, 23/06/2014 במעמד הנוכחים.

יורם צלקובניק, שופט